

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 676/2008/RT - Piekļuves nepiešķiršana attiecīgajiem dokumentiem

Lēmums

Lietā 676/2008/RT - Uzsākta {0} 28/03/2008 - Atzinuma projekts par {0} 27/10/2008 - Īpašais ziņojums par {0} 28/03/2008 - Lēmums par {0} 07/07/2010

Sūdzības iesniedzēja ir nevalstiska organizācija, kas darbojas vides aizsardzības jomā. 2007. gada 1. martā tā lūdza Komisiju piešķirt piekļuvi informācijai un dokumentiem, kas saistīti ar Komisijas un vieglo utomobiļu ražotāju pārstāvju sanāksmēm, kuru gaitā tika apspriesta Komijas pieeja vieglo automobiļu oglekļa dioksīda emisijām. Komisija piešķīra tikai ierobežotu piekļuvi pieprasījumā minētajiem dokumentiem. Tā atteica piekļuvi trim *Porsche AG* vēstulēm bijušajam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam Verhoigenam ar pamatojumu, ka to saturs izpaušana varētu kaitēt *Porsche AG* komerciālo interešu aizsardzībai.

Sūdzības iesniedzēja nebija apmierināta ar Komisijas nostāju, tādēļ vērsās pie ombuda.

Ombuda izmeklēšanas gaitā Komisija nemainīja savu nostāju. Pēc iepazīšanās ar attiecīgajiem dokumentiem, 2008. gada 27. oktobrī, ombuds Komisijai nosūtīja ieteikuma projektu, prasot piešķirt pilnīgu piekļuvi visām trim *Porsche AG* bijušajam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam Verhoigenam nosūtītajām vēstulēm vai apsvērt šo vēstulu saturs izpaušanu.

Komisija neatbildēja uz ombuda ieteikumu projektu līdz 2010. gada 11. martam, tas ir, ar gandrīz 15 mēnešu kavēšanos pēc trīs mēnešu termiņa, ko ombuds bija noteicis saskaņā ar līgumu par Līguma par ES darbību 228. pantu. Pa to laiku ombuds parlamentam iesniedza īpašu ziņojumu par Komisijas kavēšanos atbildēt uz viņa ieteikumu projektu minētajā termiņā.

Savā atbildē Komisija piekrita piešķirt daļēju piekļuvi trim *Porsche AG* vēstulēm, kas tika nosūtītas bijušajam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam Verhoigenam. Taču tā uzskatīja, ka uz tām vēstulu daļām, kurām piekļuve netiek dota, attiecas izņēmums ar mērķi aizsargāt *Porsche AG* komerciālās intereses.

Ombuds atzina, ka Komisija nav sniegusi pārlicinošu papildskaidrojumu par lietas atsevišķiem faktiem, lai pamatotu attiecīgo dokumentu satura vienīgi daļēju izpaušanu. Tāpēc viņš uzskatīja, ka Komisija, atbilstīgi nepamatojot to, kāpēc tā atteica piekļuvi minētajām trim *Porsche AG* bijušajam Komisijas priekšsēdētāja vietniekam Verhoigenam adresētajām vēstulēm, ir pieļāvusi kļūdu pārvaldē. Šajā sakarībā viņš izteica aizrādījumu.

SŪDZĪBAS PRIEKŠVĒSTURE

1. Sūdzības iesniedzējs ir nevalstiska organizācija, kas darbojas vides aizsardzības jomā. 2007. gada 1. martā tā lūdza Komisijai piekļuvi informācijai un dokumentiem, kas ir Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāta (ĢD) un bijušā priekšsēdētāja vietnieka Verheugen rīcībā. Pieprasītā informācija un dokumenti attiecās uz Komisijas un automobiļu ražotāju pārstāvju sanāksmēm, kurās tika apspriesta Komisijas pieeja oglekļa dioksīda emisijām no automobiļiem no 2006. gada 1. janvāra. Komisija piešķirta tikai daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

2. Sūdzības iesniedzējs 2007. gada 25. jūnijā saskaņā ar Regulas 1049/2001 (2001. gada 31. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ("Regula 1049/2001") 7. panta otro daļu [1] iesniedza Komisijai atkārtotu pieteikumu, kas sniedza atbildi 2007. gada 9. augustā.

3. Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka, lai novērtētu, vai izņēmums no piekļuves tiesībām, kā paredzēts Regulas 1049/2001 4. panta 1. punktā [2] vai 4. panta 2. punktā [3], attiecas uz minēto vēstuli saturu, tai ir jāapspriežas ar to 18 vēstuli autoriem [4], kuras bijušais priekšsēdētāja vietnieks Verheugen saņēma no dažādiem automobiļu ražotājiem. Tā norādīja, ka pēc šīs apspriešanās tā nodrošinās sūdzības iesniedzējam piekļuvi visām vēstulēm, uz kurām neattiecas iepriekš minētie izņēmumi.

4. Komisija 2007. gada 14. novembrī informēja sūdzības iesniedzēju, ka uz 15 no attiecīgajām vēstulēm neattiecas izņēmums no piekļuves tiesībām. Tāpēc sūdzības iesniedzējam tika piešķirta piekļuve šīm vēstulēm. Tomēr Komisija atteicās piešķirt piekļuvi trim vēstulēm, ko *Porsche AG* bija nosūtījis bijušajam priekšsēdētāja vietniekam Verheugen. Šādi rīkojoties, tā balstījās uz Regulas 1049/2001 [5] 4. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzēto izņēmumu, proti, ka to izpaušana kaitētu sabiedrības komerciālo interešu aizsardzībai.

PAR IZMEKLĒŠANAS PRIEKŠMETU

5. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija:

- kļūdaini atteikta piekļuve *Porsche AG* vēstulēm, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo daļu; un
- kļūdaini atteica daļēju piekļuvi *Porsche AG* vēstulēm, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 6. punktu [6].

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai būtu jāpiešķir tam piekļuve visām pieprasītajām vēstulēm.

IZMEKLĒŠANA

6. Sūdzību nosūtīja Komisijai ar lūgumu sniegt atzinumu par tās saturu līdz 2008. gada 31. maijam. Komisija lūdza pagarināt termiņu, kas tika piešķirts līdz 2008. gada 30. jūnijam. Pēc tam, kad Komisijas atzinums tika saņemts, tas tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs iesniedza savus apsvērumus 2008. gada 4. septembrī.

7. 2008. gada 25. septembrī saskaņā ar ombuda statūtu 3. panta 2. punktu ombuda dienesti Komisijas telpās veica to dokumentu pārbaudi, uz kuriem atsaucas sūdzības iesniedzējs.

8. Pārbaudes ziņojuma kopija tika nosūtīta gan sūdzības iesniedzējam, gan Komisijai.

9. Ombuds 2008. gada 27. oktobrī iesniedza Komisijai ieteikuma projektu.

10. Sešu mēnešu laikā pēc sākotnējā termiņa, ko ombuds bija noteicis atbildes sniegšanai uz viņa ieteikuma projektu, Komisija atkārtoti lūdza pagarināt šo termiņu. Komisija norādīja, ka tā apzinās, ka tā nevar uz nenoteiktu laiku atlikt atbildi uz ombuda ieteikuma projektu, bet tā dod priekšroku izmantot visas iespējas panākt vienošanos ar trešo personu (Porsche AG), nevis vienkārši “*apstiprināt savu lēmumu neizpaust dokumentus*”. Ombuds piešķīra Komisijai visus termiņa pagarinājuma pieprasījumus.

11. 2009. gada 30. septembrī Komisija nosūtīja ombudam vēstuli, kurā tā norādīja, ka tā ir nolēmusi piešķirt daļēju piekļuvi šīm trim vēstulēm un līdz ar to ir izveidojusi dokumentu rediģētās versijas. Komisija iesniedza šo priekšlikumu piešķirt daļēju piekļuvi Porsche AG. Tomēr Komisija neinformēja Komisiju par savu atzinumu šajā jautājumā.

12. Komisijas dienesti 2009. gada 27. oktobrī precizēja, ka “*trīs vēstuļu izpaušanas procedūru nevarēja paātrināt līdz 2009. gada novembra vidum*”. Komisija arī norādīja, ka, ja ombuds to vēlas, tā varētu iesniegt Porsche nosūtāmās paziņojuma vēstules kopiju.

13. Ombuds 2009. gada 9. novembrī nosūtīja Komisijai vēl vienu vēstuli, kurā lūdza i) tās paziņojuma vēstules kopiju, kuru Komisija nosūtīja Porsche AG, un ii) informāciju par Komisijas uzsāktās procedūras rezultātiem, lai piešķirtu piekļuvi attiecīgajām vēstulēm.

14. Komisija 2009. gada 4. decembrī atbildēja, ka i) paziņojuma vēstule drīzumā tiks nosūtīta Porsche AG un ii) paziņojuma vēstules kopija tiks nosūtīta ombudam. Šajā sakarā atkal sazinājās ar Komisiju, bet izrādījās, ka līdz 2009. gada 15. decembrim paziņojuma vēstule Porsche vēl nebija nosūtīta.

15. Tādēļ 2010. gada 24. februārī ombuds iesniedza Parlamentam īpašo ziņojumu, kurā viņš

iepazīstināja ar saviem konstatējumiem, proti, ka, aizkavējot atbildi uz ieteikuma projektu un neīstenojot savu apņemšanos informēt Porsche AG par savu nodomu izpaust informāciju, Komisija nav izpildījusi savu Līguma par Eiropas Savienību [7] 13. panta 2. punktā paredzēto pienākumu izmeklēšanas gaitā lojāli un godprātīgi sadarboties ar viņu [8] .

16. Komisija 2010. gada 11. martā nosūtīja atbildi uz ombuda ieteikuma projektu, kas tika nosūtīts sūdzības iesniedzējam ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus. Sūdzības iesniedzējs 2010. gada 6. maijā nosūtīja savus apsvērumus.

OMBUDA ANALĪZE UN SECINĀJUMI

A. Apgalvojums par piekļuves nepiešķiršanu attiecīgajiem dokumentiem un ar to saistīta prasība

Ombudam sākotnēji iesniegtie argumenti

17. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir kļūdaini atteikusi i) piekļuvi Porsche AG vēstulēm, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, un ii) daļēju piekļuvi Porsche AG vēstulēm, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 6. punktu. Tā arī lūdza Komisijai piešķirt tai piekļuvi visām pieprasītajām vēstulēm.

18. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi detalizētu paskaidrojumu par Porsche AG komerciālajām interesēm un ka tā nav ņēmusi vērā sevišķās sabiedrības intereses izpaust informāciju.

19. Savā atzinumā Komisija apgalvoja, ka trīs attiecīgajās vēstulēs ir sniegta sīkāka informācija par Porsche AG “ *īpašo stāvokli automobiļu tirgū* ”. Pēc tam Komisija norādīja, ka tā nevarēja sniegt sīkāku informāciju par vēstulju saturu, neatklājot to saturu. Tā secināja, ka vēstulju izpaušana kaitētu Porsche AG komerciālo interešu aizsardzībai.

20. Turklāt Komisija norādīja, ka tā faktiski veica “ *sabiedrības interešu pārbaudi* ”, un secināja, ka Porsche AG komerciālās intereses ir svarīgākas par sabiedrības interesēm izpaust vēstules. Daļēju piekļuvi nevarēja piešķirt, jo vēstulēs nebija detaļu, kuras varētu izpaust, nekaitējot Porsche AG komerciālajām interesēm.

Ombuda veiktā dokumentu pārbaude

21. Ombuda dienesti apmeklēja Komisijas telpas un pārbaudīja šādus dokumentus, kurus Komisija uzskatīja par konfidenciāliem:

(I) Porsche AG priekšsēdētāja M. Wiedeking 2005. gada 28. novembra vēstule kopā ar pielikumiem priekšsēdētāja vietniekam Verheugen kungam.

II) Wiedeking kunga 2006. gada 15. decembra vēstuli priekšsēdētāja vietniekam Verheugenam.

III) Porsche AG 2007. gada 2. februāra vēstule, ar kuru Wiedeking kunga nosūtīto vēstuli kopijas nosūta kancleram Merkelam, priekšsēdētājam Barrozu un priekšsēdētāja vietniecei Wallström.

IV) E-pasta vēstuli apmaiņa starp Komisiju un Porsche AG, kurā Komisija informēja Porsche AG, ka tā plāno neizpaust iepriekš minētās vēstules.

Ombuda novērtējums, kura rezultātā tika sagatavots ieteikuma projekts

22. Regulas 1049/2001 1. panta a) punktā ir noteikts, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas plašāku piekļuvi Padomes, Eiropas Parlamenta un Komisijas rīcībā esošajiem dokumentiem. Saskaņā ar Kopienas tiesu pastāvīgo judikatūru visi izņēmumi no šī principa ir jāinterpretē šauri.

23. Lai apstrādātu pieprasījumu par piekļuvi dokumentiem, Komisijai ir jāievēro turpmāk izklāstītā novērtēšanas secība [9] un jāpārbauda, vai:

1) uz pieprasīto dokumentu attiecas kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem;

II) dokumenta izpaušana konkrēti un faktiski kaitētu aizsargātajām interesēm;

(III) nav sevišķu sabiedrības interešu attiecībā uz publiskošanu; un

(IV) aizsardzības nepieciešamība attiecas uz visu attiecīgo dokumentu.

24. Pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, Komisija atteica sūdzības iesniedzējam piekļuvi trim Porsche AG vēstulēm. Saskaņā ar šo noteikumu “*iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzībai, tostarp intelektuālā īpašuma aizsardzībai [..]*”.

25. Trīs Porsche AG vēstules tika uzrakstītas, kad Komisija apspriedās ar galvenajām ieinteresētajām personām par Kopienas stratēģijas vieglo automobiļu oglekļa dioksīda emisiju samazināšanai pārskatīšanu. Tāpēc bija iespējams, ka trīs vēstulēs bija informācija par Porsche AG darījumu attiecībām. Līdz ar to Komisija varēja uzskatīt, ka uz tiem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums.

26. Šajā sakarā ombuds pārbaudīja, vai attiecīgajos dokumentos ietvertā informācija patiešām ir tik sensitīva, ka tās izpaušana nopietni ietekmētu Porsche AG komerciālās intereses.

27. Komisijas vienīgā īpašā atsauce uz vēstuli saturu bija tāda, ka “*šajās vēstulēs Porsche AG izskaidroja savu īpašo stāvokli automobiļu tirgū*”.

28. To varētu pamatoti saprast kā tādu, kas attiecas uz Porsche AG komerciālajām interesēm plašā nozīmē, ieskaitot tā tirgus daļu; tās komercstratēģija; rūpniecības, finanšu, banku vai komercdati, tostarp informācija, kas attiecas uz uzņēmuma darījumu attiecībām vai līgumiem; izmaksu novērtēšanas metodes; un tā uzņēmuma zinātība.

29. Ombuda veiktā dokumentu pārbaude konstatēja, ka šīs vēstules un/vai to pielikumi neattiecas tikai uz iepriekš aprakstītajām aizsargātajām komerciālajām interesēm. Turklāt nevar izslēgt, ka daļa no vēstulēs ietvertās informācijas jau bija publiski pieejama vai nu pati sabiedrība, vai arī citas struktūras, piemēram, nozares kompetentās valsts iestādes, vai pat specializētas publikācijas, kas attiecas uz autobūves nozari.

30. Šajā sakarā ombuda statūtu 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka ombudam un viņa darbiniekiem “ *ir pienākums neizpaust informāciju vai dokumentus, ko tie iegūst izmeklēšanas gaitā* ”. Tādējādi ombuds nevar citēt dokumentus, kurus iestāde uzskata par konfidencialiem, vai atsaukties uz tiem tādā veidā, ka to saturs var tikt izpausts.

31. Pat ja vēstulēs būtu ietverta tieši šī sprieduma 28. punktā aprakstītā informācija, šis apstāklis vien ne vienmēr nozīmētu, ka to izpaušana konkrēti un faktiski kaitētu Porsche AG komerciālajām interesēm. Kā nesenajā spriedumā [10] ir nospriedusi Pirmās instances tiesa (tagad — Vispārējā tiesa), ja tiktu uzskatīts, ka uz visu informāciju, kas attiecas uz sabiedrību un tās darījumu attiecībām, attiecas komerciālo interešu aizsardzība saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, netiktu piemērots vispārējais princips, saskaņā ar kuru sabiedrībai tiek nodrošināta visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem.

32. Tikai Komisijas atsauce uz Porsche AG “ *īpašo stāvokli automobiļu tirgū* ”, ko nepamatoja neviena cita atsauce uz atsevišķiem lietas faktiem, nebija pietiekama, lai secinātu, ka ir piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums.

33. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka Komisija nav pierādījusi, ka attiecīgo dokumentu publiskošana konkrēti un faktiski kaitētu Porsche AG komerciālajām interesēm. Turklāt ombudu nepārlicināja Komisijas arguments, ka daļēja piekļuve, ja tā tiktu piešķirta, noteikti kaitētu Porsche AG komerciālajām interesēm.

34. Ja Komisija būtu vēlējusies pamatot piekļuves atteikumu, norādot (un pārbaudes laikā parādot ombudam attiecīgos dokumentus, kas minēti iv) punktā), ka Porsche AG pati bija lūgusi tai neizpaust vēstules, ombuds norāda, ka saskaņā ar Kopienas judikatūru dokumenta autora trešās personas paustais viedoklis Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktā paredzētās apspriešanās ietvaros Komisijai nav saistošs [11]. Neraugoties uz Porsche AG lūgumu, Komisijai joprojām bija jāveic pašai savs vērtējums par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. vai 2. punktā paredzēto izņēmumu piemērojamību.

35. Pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem, nebija iespējams noteikt, vai Komisija ir veikusi sabiedrības interešu pārbaudi. Tomēr, ņemot vērā 33. punktā, skatot to kopā ar šī

sprieduma 23. punktu, izdarītos secinājumus, nebija jāpārbauda, vai pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas saistītas ar publiskošanu.

36. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ombuds secināja, ka Komisija ir kļūdaini atteikusi piekļuvi trim Porsche AG vēstulēm, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu un 4. panta 6. punktu. Tas bija administratīvas kļūmes gadījums. Tādēļ viņš iesniedza Komisijai ieteikuma projektu saskaņā ar viņa Statūtu 3. panta 6. punktu. Šis ieteikuma projekts ir izklāstīts turpmāk sadaļā “*Ieteikuma projekts*”.

Ieteikuma projekts

“Komisijai būtu jānodrošina piekļuve trim vēstulēm, ko Porsche AG nosūtīja priekšsēdētāja vietniekam Verheugen pilnībā, vai jāapsver iespēja tās daļēji izpaust.”

Ombudam iesniegtie argumenti pēc ieteikuma projekta

37. Atbildē uz ombuda ieteikuma projektu Komisija paziņoja, ka tā ir nolēmusi piešķirt daļēju piekļuvi trim Porsche AG vēstulēm bijušajam priekšsēdētāja vietniekam Verheugen kungam, un pievienoja minēto vēstulu kopijas, kurās bija iekļauta noteikta informācija. Komisija paskaidroja, ka 2010. gada 11. janvāra vēstulē tā informēja Porsche AG par savu nodomu daļēji izpaust šīs trīs vēstules. 2010. gada 5. martā Porsche AG pa e-pastu informēja Komisiju, ka tā piekrīt Komisijas priekšlikumam par daļēju informācijas izpaušanu.

38. Visbeidzot, Komisija puda nožēlu par ievērojamo kavēšanos, atbildot uz ombuda ieteikuma projektu. Šajā ziņā tā norādīja, ka šī lieta ir pirmā lieta, kurā ombuds ieteica Komisijai atcelt trešās personas iebildumu pret dokumentu izpaušanu. Komisija paskaidroja, ka atbilde tika atlikta sakarā ar tās centieniem panākt vienošanos ar Porsche AG par daļēju informācijas izpaušanu, lai izvairītos no nevajadzīgas tiesvedības.

39. Apsvērumos par Komisijas atbildi sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisijai būtu jānodrošina pilnīga piekļuve trim Porsche AG vēstulēm.

Ombuda novērtējums pēc ieteikuma projekta

40. Ombuds saprot, ka Komisija, pamatojoties uz Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo daļu, pilnībā atteicās piešķirt piekļuvi trim Porsche AG vēstulēm bijušajam priekšsēdētāja vietniekam Verheugen.

41. Tomēr savā sākotnējā atzinumā un novēlotajā atbildē uz ombuda ieteikuma projektu Komisija nesniedza nekādus paskaidrojumus par atsevišķiem lietas faktiem, kas varētu pamatot iepriekš minētā izņēmuma piemērošanu svītrotajiem punktiem. Kā minēts šī sprieduma 33. punktā, Komisija nav pierādījusi, ka visu attiecīgo dokumentu publiskošana konkrēti un faktiski kaitētu Porsche AG komerciālajām interesēm.

42. Ombuds atgādina, ka Regulā 1049/2001 principā ir paredzētas tiesības piekļūt Komisijas

dokumenti un ka lēmums atteikt piekļuvi ir spēkā tikai tad, ja tā pamatā ir kāds no izņēmumiem, kas noteikti Regulas 1049/2001 [12] 4. pantā. Visi izņēmumi no šā principa ir jāinterpretē šauri [13] .

43. Turklāt ombuds norāda, ka viņš nelūdz Komisiju "pārkāpt" trešās personas iebildumu pret dokumentu izpaušanu. Kā jau minēts iepriekš 34. punktā, viņš norādīja, ka saskaņā ar Kopienas judikatūru šādi iebildumi Komisijai nav obligāti. Komisijai joprojām ir pienākums veikt savu novērtējumu un izvirzīt juridiski pārliecinošus argumentus par to, kāpēc pilnīga informācijas izpaušana nav iespējama. Komisija neīstenoja šo procedūru pat pēc apspriešanās ar attiecīgo trešo personu. Tas ir administratīvas kļūmes gadījums, un ombuds turpmāk sniegs kritisku piezīmi.

44. Visbeidzot, ombuds neuzskata par nepieciešamu sīkāk izklāstīt Komisijas kavēšanos, atbildot uz viņa ieteikuma projektu, par kuru Parlamentam tika iesniegts īpašs ziņojums. Viņš atzina, ka Komisija pauzē nožēlu, un cer, ka tā darīs visu iespējamo, lai nākotnē izvairītos no līdzīgām situācijām.

B. Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu par šo sūdzību, ombuds to slēdz ar šādu kritisku piezīmi:

Pienācīgi nepamatojot iemeslus, kāpēc tā pilnībā atteikusi piekļuvi trim Porsche AG vēstulēm bijušajam priekšsēdētāja vietniekam Verheugen, Komisija ir pieļāvusi administratīvu kļūmi.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Strasbūrā, 2010. gada 7. jūlijā

[1] OV 2001, L 145, 43. lpp. Regulas 1049/2001 7. panta otrajā daļā ir noteikts: "*Pilnīga vai daļēja atteikuma gadījumā pieteikuma iesniedzējs 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu, lūdzot iestādi pārskatīt tās nostāju.*"

[2] Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkts ir formulēts šādi: "*Iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:*

sabiedrības intereses attiecībā uz:

— *valsts drošību,*

aizsardzības un militārie jautājumi,

starptautiskās attiecības,

— Kopienas vai dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;

(b) personas privātums un neaizskaramība, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.”

[3] Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts ir formulēts šādi: “*Iestādes atsaka piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:*

fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp intelektuālais īpašums,

— tiesvedība un juridiskās konsultācijas,

— pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķi, ja vien publiskošana nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm”.

[4] Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punkts ir formulēts šādi: “*Attiecībā uz trešo personu dokumentiem iestāde apspriežas ar trešo personu, lai novērtētu, vai ir piemērojams 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja vien nav skaidrs, vai dokuments tiks vai netiks nodots atklātībā.”*

[5] Skatīt 5. zemsvītras piezīmi.

[6] Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts ir formulēts šādi: “*Ja izņēmumi attiecas tikai uz dažām pieprasītā dokumenta daļām, pārējās dokumenta daļas dara zināmas.”*

[7] LES 13. panta 2. punkts ir formulēts šādi: “*Katra iestāde darbojas saskaņā ar Līgumos noteiktajām pilnvarām un saskaņā ar tajos izklāstītajām procedūrām, nosacījumiem un mērķiem. Iestādes īsteno patiesu savstarpēju sadarbību.”*

[8] Ziņojums ir pieejams ombuda tīmekļa vietnē:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Saite]

[9] Saskaņā ar Pirmās instances tiesas 2008. gada 30. janvāra spriedumu lietā T-380/04 *Terezakis pret Komisiju*, 88. punkts, [2008] ECR-II-11.

[10] Sk. spriedumu lietā T-380/04 *Terezakis pret Komisiju*, 93. punkts, [2008] ECR-II-11.

[11] Att., 60. punkts.

[12] Lieta C-64/05 *Zviedrija/Komisija* (Krājums 2007, I-11389. lpp., 57. punkts) un 2007. gada

12. februāra spriedums lietā C- 266/05 *P Sison/Padome* (Krājums, I-1233. lpp., 62. punkts).

[13] Lieta C-64/05 *Zviedrija/Komisija* , 2007, Krājums, I-11389. lpp., 66. punkts; lieta C-266/05 *P Sison/Padome* (Krājums 2007, I-1233. lpp., 63. punkts).